

Αρχιερατικός Κατανυκτικός Εσπερινός στην Ι.Μ. Παμμεγίστων Ταξιαρχών Αιγίου

[Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Καλαβρύτων και Αιγιαλείας](#)

Σε ατμόσφαιρα πνευματικής κατανύξεως και ψυχικής ανατάσεως πραγματοποιήθηκε ο Εσπερινός της Συγχωρήσεως, το εσπέρας της Κυριακής της Τυρινής 2 Μαρτίου 2025, στον Ιερό Ναό Παμμεγίστων Ταξιαρχών Αιγίου, χοροστατούντος του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Καλαβρύτων και Αιγιαλείας κ. Ιερωνύμου, και συμπροσευχομένου του Σεβασμιωτάτου Γέροντος Μητροπολίτου κ. Αμβροσίου, παρουσία του Ιερού Κλήρου και πλήθους πιστών.

Του ύμνους απέδωσε ο ιεροψαλτικός χορός της Σχολής Βυζαντινής Μουσικής της

Ιεράς Μητροπόλεως υπό τη διεύθυνση του χοράρχου κ. Βασιλείου Μπίκου.

Κατά το πέρας του Εσπερινού, ο εκλεκτός προσκεκλημένος Πανοσιολογιώτατος Αρχιμανδρίτης π. Νεκτάριος Κωτσάκης, Καθηγούμενος της Ιεράς Μονής Ομπλού της Ιεράς Μητροπόλεως Πατρών, ομίλησε με θέμα: «Θεοποιός πορεία», αναφερόμενος στο γεγονός της πτώσεως των πρωτοπλάστων και στις οδυνηρές επιπτώσεις της στη ζωή του ανθρωπίνου γένους, εστιάζοντας στην αμαρτία και τον θάνατο.

Συγκεκριμένα επεσήμανε: *«Ενώ βρισκόμασταν σε αυτή την οδυνηρή κατάσταση του σκότους και της σκιάς του θανάτου, ανέτειλε η Ενανθρώπηση του Χριστού που θέωσε την ανθρώπινη φύση. Με τον Σταυρό και την Ανάστασή Του, ο Θεάνθρωπος Ιησούς νίκησε τον θάνατο και ένωσε και πάλι τον άνθρωπο με τον Θεό. Όμως δεν σώζεται χωρίς αγώνα ο άνθρωπος. Ο Θεός της Αγάπης από φιλάνθρωπία συγκαταβαίνει και γίνεται άνθρωπος για να ενωθεί με τον άνθρωπο και να τον θεώσει και ως εδώ είναι ο πρώτος όρος για τη σωτηρία του. Πρέπει, όμως, και ο άνθρωπος να θέλει και να αγωνίζεται για να ανέβει προς τον Θεό, που του απλώνει το χέρι Του.*

Ο τρόπος να προσεγγίσει ο άνθρωπος τον Θεό είναι η οδός της μετανοίας. Η μετάνοια είναι υπόθεση ολόκληρης της ζωής του χριστιανού, γιατί αυτή μας εισάγει στον Παράδεισο, από τον οποίο μας έβγαλε η αμαρτία. Θέλει όμως αγώνα σκληρό για να κόψει κανείς τα πάθη του, τις συνήθειές του, τις μικρές και τις

μεγάλες αμαρτίες του. Χρειάζεται οδυνηρός αγώνας, με ιδρώτα πολύ, με δάκρυα και αίμα, για να ξεριζώσει κανείς από μέσα του όσα αγκάθια ρίζωσαν και μεγαλώνουν συνεχώς κρυφά ή φανερά στον χώρο της καρδιάς του.

Συνοδοιπόρος και σύντροφος στη θεοποιό πορεία της πνευματικής ζωής του χριστιανού είναι και ο θεοσύστατος θεσμός της νηστείας, όπως πολύ καθαρά φαίνεται στην εξορία των πρωτοπλάστων, ο οποίος είναι πολύ ωφέλιμος και αναγκαίος για τη σωτηρία μας. Η νηστεία έτσι, γίνεται χαλινάρι που μας συγκρατεί από κάθε αμαρτία. Είναι χαρακτηριστική η προτεραιότητα, την οποία δίνουν οι άγιοι πατέρες στην πραγματική πνευματική νηστεία, χωρίς την οποία η σωματική νηστεία δεν έχει καμιά απολύτως αξία, αλλά παραμένει ένας υποκριτικός και φαρισαϊκός τύπος.»

Αφού ο Πανοσιολογιώτατος ανέλυσε την ωφέλεια της νηστείας, κατέληξε τονίζοντας: «Η περίοδος της Αγίας και Μεγάλης Σαρακοστής που βρίσκεται μπροστά μας, μας περιλούει με την αγιαστική χάρη του φιλανθρώπου Θεού μας, φωτίζει την αμαρτωλή και ράθυμη ζωή μας και μας καλεί να αγωνιστούμε εν ταπεινώσει τον καλόν αγώνα, που μας δείχνει η Αγία μας Εκκλησία, τον αγώνα της εγκράτειας, της νηστείας και της μετάνοιας, που καθαρίζει την ψυχή μας και μας φέρνει κοντά στον Χριστό.»

Κατόπιν, ο Σεβασμιώτατος ευχαρίστησε θερμά τόσο τον Καθηγούμενο της Ιεράς Μονής Ομπλού π. Νεκτάριο Κωτσάκη για την εποικοδομητική ομιλία του, όσο και τον Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Πατρών κ. Χρυσόστομο που παρείχε τη σχετική ευλογία του, ενώ στη συνέχεια ο Σεπτός Ποιμενάρχης προσκάλεσε τον Ιερό Κλήρο και τον πιστό λαό να εκμεταλλευθούν το στάδιο αυτό των πνευματικών αγώνων και παλαισμάτων της Μεγάλης Τεσσαρακοστής, να εντείνουν τις προσευχές τους και μέσα από τις Ιερές Ακολουθίες της περιόδου και το μυστήριο της μετανοίας, να βιώσουν την ευχή του Οσίου Εφραίμ «Κύριε Βασιλεῦ, δώρησαί μοι τοῦ ὁράν τά ἐμά πταίσματα, καί μή κατακρίνεις τόν ἀδελφόν μου».

Στο τέλος του Εσπερινού, ο Σεβασμιώτατος, αφού ζήτησε πρώτος συγχώρηση για τυχόν λάθη και παραλείψεις του κατά της Αρχιερατικής του διακονίας, ευχήθηκε σε όλους «Καλή Αγία και Μεγάλη Τεσσαρακοστή».